

Arrest

nr. 219 979 van 18 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN BELLINGEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 6 november 2015 en dient op 26 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 maart 2017 en 25 september 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 29 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hazara origine te zijn. U behoort tot de Ismaili sekte binnen de Islam. U beweert geboren te zijn op 30 juni 1999. U bent geboren in Kampirak in het district Danahe-i- Ghorī, gelegen in de provincie Baghlan. Op jonge leeftijd verhuisde u naar het nabijgelegen dorp Tamas, gelegen op de grens met het district Doshi, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Afghanistan. U was er geitenhoeder. Daarnaast ging u er naar de moskee en studeerde u er met de mullah. In de moskee werd u gecontacteerd door twee leden van de Taliban. Zij vroegen u met hen Jihad te doen. U zei dat u dit diende te vragen aan uw familie. Toen u thuis kwam en dit vertelde aan uw familie, zei uw vader dat hij het zou oplossen. 10 dagen voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw vader vermoord door de Taliban. 6 dagen later is de Taliban naar uw huis gekomen met een brief. In deze brief stond dat u Jihad diende te doen met de Taliban. Uw oom regelde uw vlucht. U verliet Afghanistan ongeveer 2 maanden voor uw aankomst in België. Op 6 november 2015 kwam u aan in België, waar u op 26 november 2015 asiel aanvraag. U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS 1, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Tamas in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (DVZ Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling, p. 1) dat u bij uw aankomst in België 16 jaar oud was. Echter dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde leeftijd geen geloof kan worden gehecht. De beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 18 maart 2016 toont immers aan dat u op dat moment al meerderjarig was. De conclusie van het medisch onderzoek was namelijk een leeftijd van 20 jaar, met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat u ten onrechte beweerde minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U legt geen enkel document neer dat uw beweerde leeftijd zou kunnen staven.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat er tegenstrijdigheden zitten tussen uw opeenvolgende verklaringen omtrent uw geboorteplaats en de plaatsen waar u hebt verbleven voor uw komst naar België.

Zo verklaart u op de DVZ geboren te zijn in het dorp Tamas (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1; Verklaring DVZ, p.4 vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaart u dan plots geboren te zijn in het dorp Kampirak (CGVS gehoorverslag 1, p.5). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd beweert u niet gezegd te hebben dat u was geboren in Tamas. U herhaalt dat u geboren bent in het dorp Kampirak (CGVS 1, p.6). Ook over de plaatsen waar u hebt gewoond in Afghanistan legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u op de DVZ van geboorte tot vertrek in Tamas te hebben gewoond (Verklaring DVZ, p.4 vraag 10). Op het Commissariaat-generaal verklaart u plots op 8-jarige leeftijd van Kampirak naar Tamas te zijn verhuisd (CGVS 1, p.6). Opmerkelijk is dat u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal plots beweert op 12-jarige leeftijd te zijn verhuisd van Kampirak naar Tamas (CGVS gehoorverslag 2, p.25). Daarenboven verklaart u op de DVZ dat uw moeder in Kampirak woont (Verklaring DVZ, p.5 vraag 13A), terwijl u op het CGVS verklaart dat uw moeder bij uw oom in Tamas verblijft (CGVS 1, p.24).

Ten derde dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent uw leven in het dorp Tamas, gelegen in de provincie Baghlan, niet kunnen overtuigen.

Wanneer u wordt gevraagd over uw leven te vertellen in het dorp Tamas en wat u er deed in uw vrije tijd, antwoordt u vaagweg dat u niets deed en thuis bleef. U kan enkel zeggen dat jullie een spel genaamd Chob Danda speelden. Wanneer u wordt gevraagd waar u dit deed in Tamas antwoordt u dat u dit deed in uw tuin. Wanneer u wordt gevraagd of u dat nog deed op andere plaatsen antwoordt u dat u enkel speelde in uw eigen tuin en niet bij de burens. Wanneer u wordt gevraagd welke andere dingen er te doen zijn in Tamas, antwoordt u dat de mensen er niets anders deden (CGVS 1, p.22-23). Dergelijke verklaringen kunnen bezwaarlijk doorleefd worden genoemd.

Uw verklaringen omtrent uw werk als geitenhoeder kunnen evenmin overtuigen. U kan wel zeggen dat de dracht van een geit vijf maanden duurt en dat ze gebruikelijk één of twee lammeren krijgen. De rest van uw verklaringen overtuigen echter veel minder. Wanneer u wordt gevraagd welke ziektes geiten kunnen krijgen antwoordt u dat ze verschillende soorten ziektes krijgen. U beweert dat er in uw gebied geen medicijnen waren voor de geiten als ze ziek waren en dat jullie de dieren meteen slachtten indien jullie zagen dat ze ziek waren. Wanneer u wordt gevraagd welke ziektes geiten kunnen krijgen kan u echter enkel zeggen dat ze bijvoorbeeld een lopende neus kunnen krijgen. Wanneer u wordt gevraagd hoe die ziekte heet moet u echter het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd naar andere ziektes van geiten, antwoordt u dat u er geen kent. U werd daarna de vraag gesteld waarom er in uw regio niets van medicatie was voor de geiten en of er geen lokale manieren waren om de geiten te genezen. Als reactie hierop verklaart u dat er niets was. U kan enkel stellen dat de ouders van het dorp een geit zouden helpen verbeteren indien ze van een berg zou vallen. Wanneer u wordt gevraagd of er andere manieren waren om de geiten die ziek of gewond waren te genezen, antwoordt u dat er geen andere manieren waren. Wanneer u wordt gevraagd hoe de ouders een gewonde geit zouden helpen antwoordt u dat ze de geit een massage zouden geven waar ze gewond was en er dan olie en een verband zouden opdoen. U werd er daarna op gewezen dat uw verklaringen in verband met ziektes en medicatie voor geiten niet kunnen overtuigen. U werd de vraag gesteld waarom u daar niet meer over kan vertellen indien u zo lang voor geiten zorgde. Als reactie hierop verklaart u dat uw geiten niet ziek werden. U beweert dat maar één keer een geit van u gevallen is, waardoor ze aan haar poot gewond raakte. Verder waren er geen incidenten met uw geiten. U voegt nog toe dat mensen in België houden van dieren, maar dat dat niet het geval is in Afghanistan (CGVS 1, p.20-22). Er dient echter besloten te worden dat uw kennis van ziektes en medicatie van geiten erg beperkt is voor iemand die jarenlang geitenhoeder was. U legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af over hoeveel geiten u zou gehad hebben. Zo verklaart u tijdens het eerste gehoor op het CGVS dat u 10 of 15 geiten had (CGVS 1, p.18). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u plot 20 tot 25 geiten te hebben gehad in Afghanistan (CGVS 2, p.6). Verder is het opmerkelijk dat u niet weet aan wie uw geiten verkocht zijn na uw vertrek uit Afghanistan. U kan enkel zeggen dat uw oom langs vaders zijde die zou verkocht hebben. U weet echter niet aan wie hij de geiten verkocht heeft. Wanneer u wordt gevraagd waarom uw oom langs vaders zijde u niet zou verteld hebben aan wie hij uw geiten verkocht, antwoordt u dat hij dat gesprek diende te hebben met uw moeder en niet met u. U beweert dat uw oom langs vaders zijde er niet over praatte met u (CGVS 2, p.6-7). U kan zeggen dat de mensen voor het kopen en verkopen van geiten naar de stad Pol-e Khumri trokken. U beweert daar echter nooit geweest te zijn. Wanneer u wordt gevraagd of uw vader ooit naar Pol-e Khumri ging legt u inconsistente verklaringen af. Zo verklaart u eerst vaagweg dat u het niet weet. U beweert dat hij er misschien één of twee keer is geweest. Wanneer u wordt gevraagd waarom u niet weet of uw vader daar ooit is geweest, antwoordt u dat u enkel herinnert dat hij er twee keer ging. U voegt toe dat uw vader geen opleiding heeft genoten en meestal in het dorp bleef. Wanneer u wordt geconfronteerd met bovenstaande inconsistentie,

antwoordt u dat u een kind was in die tijd. U weet verder ook niet waar juist in Pol-e Khumri gehandeld wordt in geiten (CGVS 2, p.5-6).

U verklaart voorts dat uw familie tarwe teelde. Het is echter bevreemdend dat u als zoon van een landbouwer beweert niet geholpen te hebben bij de cultivatie van die tarwe. Als verklaring hiervoor verklaart u dat u erg jong was en daarom de job niet kon doen. U werd er daarna op gewezen dat u nu al 22 jaar bent. Als reactie verklaart u dat dit de leeftijd is die de Belgische autoriteiten u gaven. U beweert dat uw werkelijke leeftijd 17 is. Hierna werd u erop gewezen dat vijf jaar en groot verschil is. U werd de vraag gesteld waarom het medisch onderzoek zou aantonen dat u 5 jaar ouder bent. Als reactie verklaart u dat uw moeder uw leeftijd kent, aangezien zij op de hoogte is van uw geboortedatum (CGVS 2, p.7-8). Dat u ten onrechte blijft vasthouden aan het feit minderjarig te zijn ondermijnt sterk uw algemene geloofwaardigheid. Er dient dan ook opgemerkt te worden dat u geen enkele verklaring hebt waarom u als zoon van een landbouwer niet zou geholpen hebben bij de cultivatie van tarwe. Rekening houdend met het medisch onderzoek was u bij uw vertrek uit Afghanistan in september 2015 namelijk al rond de 20 jaar. Het is ook opmerkelijk dat u niet weet in welke maand mais moet gezaaid en geoogst worden, terwijl u verklaart dat uw familie wel op kleine schaal mais teelde (CGVS 2, p.8-9).

Tevens legt u tegenstrijdige verklaringen af over hoe vaak u het nabijgelegen dorp Kampirak bezocht. Zo verklaart u tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal Kampirak maar één keer te hebben bezocht sinds u daar weg trok op 8-jarige leeftijd. U verklaart deze eigenaardigheid door te stellen dat u bang was van de Tajieken die daar woonden. U werd er daarna op gewezen dat er ook veel Hazara's in Kampirak wonen en gewezen op uw bewering dat uw grootmoeder daar woont. U werd op het bevreemdende karakter gewezen van het feit dat u beweert daar maar één keer te zijn geweest. Als reactie hierop verklaart u dat de jongens daar anders waren dan in uw gebied. U verklaart dat u er daarom niet terug ging. U werd nogmaals op het bevreemdende karakter hiervan gewezen aangezien Tamas en Kampirak erg dicht bij elkaar zijn gelegen. Als reactie gaat u akkoord met het feit dat de dorpen dicht bij elkaar liggen. U herhaalt echter dat u niet ging aangezien u bang was. U kan zeggen dat de afstand tussen de dorpen ongeveer 15 minuten met de auto was en ongeveer 30 minuten te voet. Aangezien u beweert te behoren tot de Ismaili geloofsgemeenschap werd u de vraag gesteld waar u dan ging bidden indien u niet naar de Jamat Khana in Kampirak ging (aangezien u beweert dat er geen Jamat Khana in Tamas gelegen is). Als reactie hierop verklaart u dat u niet gebeden hebt toen u daar was. U beweert niet goed opgeleid te zijn in verband met uw Ismaili geloof aangezien u niet veel naar de Jamat Khana ging. U voegt toe dat uw moeder thuis bad. U werd er daarna op gewezen dat religie erg belangrijk is in dergelijke kleine dorpen zoals Tamas. U werd gevraagd uit te leggen waarom u niet actief bezig was met uw geloof. Als reactie hierop verklaart u wel religieus te zijn. U voegt echter toe dat u ongeletterd bent en opgroeide met de dieren (CGVS 1, p.13-14). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaart u plots elk jaar op de verjaardag van Agha Khan naar de Jamat Khana te zijn gegaan in Kampirak. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd verklaart u dat u 12 jaar was toen u van Kampirak naar Tamas verhuisde. Een verklaring die, zoals hierboven uiteengezet, tegenstrijdig is aan uw eerdere bewering op 8-jarige leeftijd te zijn verhuisd (CGVS 2, p.24-25).

U verklaart daarenboven dat er een aantal Tajieken in het dorp Tamas wonen. Wanneer u wordt gevraagd welke van deze mensen u persoonlijk kent kan u maar één naam noemen. Wanneer u wordt gevraagd of u andere Tajieken kent in Tamas, antwoordt u ontkennend. Wanneer u wordt gevraagd waarom, antwoordt u dat de Tajieken leefden in een gebied genaamd Dai Kalona en dat u daar niet zou komen. U voegt toe dat u voor uw dieren zorgde in uw eigen gebied. U werd daarna de vraag gesteld of de mensen elkaar niet wat beter kenden in zo een klein dorp zoals het dorp waarin u woonde. Als reactie hierop gaat u akkoord dat de mensen elkaar kennen. U verklaart echter dat u en uw vader beide weinig contact hadden met de mensen. U voegt toe dat jullie beide geen opleiding hadden genoten en voor de dieren zorgden. U werd daarna de vraag gesteld waarom u niet veel contact had met andere mensen. Als reactie hierop verklaart u dat u geen contacten had, maar wel naar de moskee ging. U beweert bijvoorbeeld geen contact te hebben gehad met mensen die onder uw dorp woonden. U voegt toe dat u wel speelde met twee jongens die bij uw huis woonden. U voegt toe dat zij het gebied verlieten, maar dat u niet weet naar waar (CGVS 1, p.10-11). Het feit dat u maar één Tajieks persoon kan geven in uw dorp is bevreemdend. De verklaringen die u hiervoor geeft kunnen allerminst overtuigen.

Ten vierde dient te worden vastgesteld dat uw kennis van het dorp Tamas en de districten Doshi en Dahana-e Ghorī, ontoereikend is.

Zo is uw kennis van de personaliteiten in uw regio uiterst beperkt, tot bijna onbestaande. Zo hebt u geen idee wie Khan Zada Mazlomyar is, volgens informatie waarover het CGVS beschikt het districtshoofd van Dahana-e Ghor. U weet ook niet wie Mullah Majid Akhundzada is, volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt het schaduw districtshoofd van de Taliban voor het district Dahana-e Ghor (CGVS 1, p.29; CGVS 2, p.13). Noor Gul is volgens informatie waarover het CGVS beschikt de voormalige politiecommandant van het district Dahana-e Ghor. Wanneer u wordt gevraagd wie hij is antwoordt u verkeerdelijk dat u denkt dat het iemand van de Taliban is (CGVS 2, p.13). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt is Shamsoddin Sarhadi het districtshoofd van Doshi. Wanneer u wordt gevraagd wie hij is verklaart u verkeerdelijk dat hij de politiecommandant is van de provincie Baghlan (CGVS 2, p.12-13). Over Maulvi Mamoor verklaart u vaagweg dat u zijn naam hebt gehoord maar dat u verder niets weet over hem. Nochtans was dit volgens informatie waarover het CGVS beschikt de voormalige districtsgouverneur voor de Taliban voor het district Doshi. Qari Mostafa kent u niet, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit tevens een voormalige Taliban-districtsgouverneur is voor het district Doshi. Over Muhibullah Khan verklaart u vaagweg dat u enkel de naam hoorde en dat het niet bij u opkomt wie hij is. U beweert te denken dat hij een overheidspositie heeft. Wanneer u wordt gevraagd welke overheidspositie moet u het antwoord schuldig blijven. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat dit de politiecommandant is voor het district Doshi. Over Asadullah Shirzad kan u vaagweg zeggen dat u denkt dat hij voor de overheid werkt. U beweert echter niet te weten wat voor positie hij heeft bij de overheid of welk werk hij voor hen doet. Wanneer u wordt gevraagd of u nog iets meer weet over deze persoon, moet u het antwoord schuldig blijven. U verklaart dit door te stellen dat u niet buiten uw dorp bent geweest. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Asadullah Shirzad het hoofd is van de veiligheidsdiensten voor de provincie Baghlan. Ook Mawlawi Sayed Ahmad kent u niet, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit tevens een voormalige districtsgouverneur is van de Taliban voor het district Doshi (CGVS 2, p.12-14). U werd er daarna op gewezen dat dit de belangrijkste en bekendste mensen uit uw regio zijn. U werd gevraagd of de mensen in uw regio niet over deze personaliteiten praatten. Als reactie hierop antwoordt u "ontkennend. U beweert altijd in het dorp te zijn geweest en voegt toe dat de mensen dergelijke zaken niet bespraken met u (CGVS 2, p.14). Daarnaast werd gepeild naar uw kennis van personaliteiten op dorpsniveau. U werd de vraag gesteld wie de dorpsouderen waren in het dorp Tamas. U kan drie namen noemen, namelijk Shia Bhai, Shokur en Qadir. Aangezien u daarnaast bijna niets over deze personen kan zeggen heeft deze kennis duidelijk een ingestudeerd karakter. Zo verklaart u vaagweg dat Shia Bhai gewoon een oudere is, die bepaalde kwesties bespreekt in het dorp. Wanneer u wordt gevraagd of u specifieke kwesties herinnert in het dorp waarbij hij tussenbeide kwam, moet u het antwoord schuldig blijven. Opnieuw verwijst u naar uw jeugdige leeftijd, terwijl u al meerdere malen geconfronteerd werd met het feit dat het medisch onderzoek heeft aangetoond dat u meerderjarig bent. Wanneer u wordt gevraagd of u nog iets anders weet over Shia Bhai naast het feit dat hij soms over kwesties praatte, antwoordt u dat u er niets over weet. Over Shokur kan u zeggen dat hij een leraar was en daarnaast huishoudhulp verdeelde in het dorp. U kan zeggen dat de overheid deze hulp 4 jaar geleden bracht. Wanneer u echter wordt gevraagd iets te vertellen over deze hulp en wat voor hulp het juist was, antwoordt u dat u er niet meer informatie over hebt. Wanneer u wordt gevraagd wat u nog weet over Shokur antwoordt u dat u niets meer weet. Over Qadir kan u zeggen dat hij een slagerswinkel had. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u nog weet over deze dorpsoudste moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p.11-12).

Daarnaast hebt u een erg beperkte kennis van de Taliban in uw regio. Nochtans verklaart u dat uw gebied helemaal onder de controle staat van de Taliban (CGVS 1, p.28). Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over de Taliban in uw regio kan u zeggen dat ze mensen slaan en losgeld vragen van de mensen. Wanneer u wordt gevraagd meer te vertellen kan u zeggen dat ze jonge mensen onder dwang rekruteren. U beweert dat de Taliban mensen doden die niet naar hen luisteren. Wanneer u wordt gevraagd specifieke voorbeelden te geven van mensen die losgeld moesten betalen aan de Taliban en door de Taliban geslagen werden, kan u echter geen specifieke voorbeelden geven (CGVS 2, p.18-19). Wanneer u wordt gevraagd naar andere Ismaili mensen die meegenomen zijn door de Taliban, kan u zich geen namen herinneren (CGVS 2, p.29). Wanneer u wordt gevraagd waar de Taliban een sterke aanwezigheid heeft in uw regio, antwoordt u dat u hun exacte locatie en bolwerk niet kent. Wanneer u wordt gevraagd welke Taliban groepen actief zijn in uw regio verklaart u vaagweg dat de Taliban allemaal hetzelfde zijn. Wanneer u wordt gevraagd naar lokale leiders van de Taliban in uw regio beweert u er geen te kennen. Uw uiterst beperkte kennis van de Taliban in uw regio ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de streek (CGVS 2, p.18-19).

Verder hebt u een beperkte geografische kennis van de regio. Wanneer u wordt gevraagd naar districten die grenzen aan Doshi en Dahana-e Ghor, kan u zeggen dat Pol-e Khumri, Khenjan, Narenj

en Tala Wa Barfak grenzen aan het district Doshi. Het is bevreemdend dat u de districten die grenzen aan Dahana-e Ghorī niet kent. Uw kennis van de aangrenzende districten van Doshi heeft echter een duidelijk ingestudeerd karakter aangezien u deze districten niet kan situeren ten opzichte van uw eigen district. Zo kan u over Khenjan enkel vaagweg zeggen dat het zij aan zij ligt met Doshi. Wanneer u wordt gevraagd uit te leggen langs welke kant het ligt, antwoordt u dat u dat niet weet. Ook over het district Narenj kan u enkel zeggen dat het aan de zijkant ligt en niet aan de voor- of achterkant. U weet echter niet in welke richting. U kan wel zeggen dat Salang ook in die richting zou liggen. Enkel het district Tala Wa Barfak kan u enigszins situeren. Wanneer u wordt gevraagd naar de provincies rondom Baghlan kan u zeggen dat Kunduz en Samangan grenzen aan Baghlan. Daarnaast verklaart u verkeerdelijk dat ook Salang en Badakhshan aangrenzende provincies zouden zijn. Wanneer u wordt gevraagd naar andere aangrenzende provincies, antwoordt u dat dit de aangrenzende provincies zijn. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat ook Bamian, Takhar, Parwan en Pansher grenzen aan de provincie Baghlan (CGVS 2, p.16-17). Het is opmerkelijk dat u dit niet weet. Ook uw kennis van de dorpen rondom Tamas is duidelijk ingestudeerd aangezien u erg weinig kan vertellen over deze dorpen. Het dorp Sardaw kan u situeren. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u weet over het dorp Sardaw, verklaart u niets te weten over dit dorp. Wanneer u wordt gevraagd of u iets hoorde over het dorp van mensen in uw eigen dorp, antwoordt u ontkennend. Het dorp Zaymazaid kan u tevens situeren. Wanneer u wordt gevraagd wat u hebt gehoord over dit dorp antwoordt u dat u er niets over hoorde. U beweert vaagweg dat het gewoon een gebied is zoals uw regio (CGVS 1, p.31). Ook het dorp Daragak kan u situeren. Wanneer u echter wordt gevraagd of u iets meer weet over Daragak moet u echter het antwoord schuldig blijven. Ook Chaharbagh kan u situeren. U kan zeggen dat u daar 4 à 5 jaar geleden een winkel zou bezocht hebben om kookolie te kopen. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u nog kan vertellen over Chaharbagh, naast het feit dat daar een winkel gelegen is, antwoordt u dat u het niet weet. Over Lukhtoghay kan u enkel zeggen dat het een regio is waar mensen rijst cultiveren. Wanneer u wordt gevraagd dit dorp te situeren, kan u dit echter niet (CGVS 2, p.20-21). Het feit dat u over bijna geen enkel dorp rondom uw eigen dorp iets kan vertellen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio. Daarnaast kent u het verschil niet tussen Dahana-e Ghorī en Dand-e Ghorī. U kan enkel vaagweg zeggen dat Dand-e Ghorī een gebied is, maar dat u niets meer weet (CGVS 1, p.27). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Dahana-e Ghorī een district van Baghlan is, terwijl Dand-e Ghorī een Pashtun-gebied is van 60 à 70 dorpen ten noordwesten van Pol-e Khumri. Dat u dit als inwoner van de streek niet zou weten is weinig waarschijnlijk. Uit informatie waarover het CGVS beschikt ligt er een goudmijn in Qara Zaghan in het district Doshi. Wanneer u wordt gevraagd naar mijnen in Doshi district verklaart u eerst dat er geen mijn is daar. Daarna verklaart u vaagweg dat u denkt dat er een koolmijn is, ergens in de vallei. U beweert wel niet te weten waar juist in de vallei. Wanneer u wordt gevraagd of u nog iets hoorde over deze mijn in Doshi moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd of u iets anders hoorde van andere mijnen in Doshi district, antwoordt u dat u niets over andere mijnen hoorde. U voegt toe maar één keer naar Doshi te zijn gegaan (CGVS 2, p.14-15) Uw kennis van lokale incidenten kan tevens niet overtuigen. Zo kan u spontaan vertellen over een raketaanval op Kampirak (CGVS 1, p.16). Wanneer u later tijdens het gehoor wordt gevraagd naar andere incidenten in uw regio, kan u vertellen over een incident in Donbe Sarak waarbij een jongen werd overreden door een voertuig (CGVS 1, p.27). Wanneer u wordt gevraagd naar andere incidenten moet u aanvankelijk het antwoord schuldig blijven. U werd erop gewezen dat uw regio (het district Dahana-e Ghorī en het district Doshi) erg volatiel is. U werd gevraagd waarom u geen andere veiligheidsincidenten herinnert. Daarna kan u nog over één incident vertellen waarbij een persoon genaamd Rasoul Khan vermoord werd in Dahana-e Ghorī. Wanneer u wordt gevraagd of u andere incidenten herinnert, antwoordt u 'neen'. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowel Doshi als Dahana-e Ghorī erg volatiele districten zijn, met een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten. Aangezien u beweert uw hele leven op de grens tussen deze twee districten te hebben gewoond, ondermijnt het feit dat u maar drie incidenten kan noemen sterk de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de streek (CGVS 1, p.27-28).

Voorts weet u niet wanneer de buitenlandse troepen de macht hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten in uw regio. Wanneer u wordt gevraagd of de mensen niet praten over zulke zaken in uw regio, antwoordt u ontkennend. U beweert dat de ouderen er niet van hielden als de jongeren bij hun zouden zitten. U voegt toe dat de ouderen zeiden dat u van Kampirak was, aangezien uw moeder van daar afkomstig is (CGVS 1, p.29). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de buitenlandse troepen in de provincie Baghlan de macht in juni 2013 overdroegen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het volgende jaar is het geweld in de provincie toegenomen. Dat u dit niet weet ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw herkomst uit de regio. U weet ook niet te zeggen van welke nationaliteit de buitenlandse troepen waren in uw provincie. Wanneer u wordt gevraagd waarom u dit niet weet en of de mensen in uw regio daar niet over spraken, antwoordt u dat

er geen buitenlanders waren in de regio waar u leefde (CGVS 2, p.20). Toch blijft het opmerkelijk dat u hier niet van op de hoogte bent. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de PRT (Provincial Reconstruction Team) werkzaam was in Baghlan, onder het leiderschap van Hongarije, tussen 2006 en 2015. Wanneer u wordt gevraagd wat de PRT is moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p.19-20).

Daarenboven is uw kennis van de lokale Ismaili en Hazara gemeenschap beperkt. Zo kent u geen enkele stam of familienaam die Hazara's gebruiken in de provincie Baghlan (CGVS 1, p.9-10). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Hazara's in Baghlan nog steeds hun oude Hazaragi stamnamen hebben. Wanneer u wordt gevraagd waarom u geen dergelijke stam- of familienamen kent van Hazara's in uw regio, antwoordt u dat u niet geweest bent naar andere gebieden. U beweert dat u niet naar school ging en dat u daarom deze dingen niet kan weten (CGVS 1, p.10). Deze verklaring voor uw onwetendheid kan echter weinig overtuigen. Het feit dat u geen enkele Hazara stam- of familienaam kan geven blijft dus op zijn minst bevreemdend te noemen. Daarnaast is het bevreemdend dat u als Ismaili uit Baghlan niets weet over het feit dat de volgers van Agha Khan en de volgers van Sayed Mansoor Naderi in conflict verwickeld waren in Baghlan in het verleden (CGVS 1, p.15). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat er in het verleden conflicten geweest zijn tussen de volgers van beide Ismaili leiders in de provincie Baghlan. U weet ook niet in welke gebieden Ismaili's wonen, naast Tamas, Kampirak en de Kayan vallei. U verklaart dit door te stellen dat u dit niet weet omdat u nooit buiten uw dorp ging. Wanneer u wordt gevraagd of u daar ooit iemand over hoorde praten, antwoordt u 'neen' (CGVS 2, p.15).

U bent verder niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg zou kunnen staven. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u geen documenten kan voorleggen.

Zo beweert u tijdens uw eerste interview op de DVZ dat uw taskara zich in Afghanistan bevond (Fiche nietbegeleide minderjarige vreemdeling, p.2). Tijdens uw tweede interview op de DVZ verklaart u plots dat uw taskara in Iran afgenomen werd door de politie (Verklaring DVZ, p.8 vraag 24). Op het Commissariaat-generaal verklaart u plots dat u uw taskara verloor wanneer uw rugzak door de smokkelaar in het water werd gegooit op zee tussen Turkije en Griekenland (CGVS 1, p.26). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u tot drie maal toe tegenstrijdige verklaringen aflegt, antwoordt u dat u drie maal verklaarde dat uw taskara in het water viel (CGVS 1, p.26). Dit blijkt echter niet uit uw verklaringen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd kan u enkel suggereren dat de vertaler misschien een fout maakte (CGVS 1, p.26-27). Dat de vertaler tijdens twee verschillende interviews een fout zou maken is weinig waarschijnlijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Tamas gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het

aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 1, p.2-3). U werd tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakt dat u uit de door u beweerde streek van Afghanistan komt (CGVS 1, p.31). U werd de vraag gesteld of u bij uw verklaringen hieromtrent blijft. U blijft echter bij uw verklaringen omtrent uw herkomst uit het dorp Tamas (CGVS 1, p.31). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal werd u nogmaals geconfronteerd met het feit dat u uw herkomst, of in ieder geval uw recente herkomst, niet aannemelijk maakt. Terug werd u gevraagd of u bij uw verklaringen hieromtrent blijft. U blijft echter bij uw verklaring afkomstig te zijn uit het dorp Tamas gelegen in de provincie Baghlan (CGVS 2, p.24). Op basis van de door u afgelegde verklaringen kan uw beweerde herkomst uit het dorp Tamas niet geloofwaardig worden bevonden.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dus dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bijlagen, Genève, 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953 (hierna de Vluchtelingenconventie), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2

en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

“Overwegende dat verzoeker niet akkoord kan gaan met de weigeringsbeslissing genomen door verwerende partij .

Dat tegenpartij stelt dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus niet toegekend kan worden en dat aan hem evenmin de subsidiaire bescherming kan toegekend worden omwille het feit dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zouden zijn nu er tegenstrijdigheden zouden zijn en onwaarschijnlijkheden en dat verzoeker niet zijn volle medewerking zou hebben verleend.

Dat echter zeer belangrijk het Commissariaat Generaal verzoeker zijn nationaliteit niet betwist noch zijn afkomst of dat hij afkomstig is uit de provincie Baghlan (wel is er betwisting over het respectievelijke dorp waar verzoeker woonde doch Kampirak en Tamas liggen zeer dicht bij elkaar).

Dat verzoeker ook heeft vastgesteld dat verzoeker Dari machtig is en van Hazara origine is.

Verzoeker heeft overigens ter staving verschillende documenten bijgebracht.

III.1. Met betrekking tot het vluchtelingstatus

Overwegende dat de vluchtelingstatus een internationale bescherming is dewelke toegekend word aan een persoon die een gegronde vrees heeft voor vervolging in zijn land van herkomst omwille zijn, ras, zijn godsdienst, zijn politieke overtuigingen, zijn nationaliteit en/of zijn behoor tot een sociaal groep, en die geen beroep kan doen of wil doen op de autoriteiten van zijn land .

Dat verwerende partij de Belgische bevoegde instantie is die een asielaanvraag ten gronde bestudeert .

Dat het Commissariaat moet onderzoeken of verzoeker een vluchteling is in de zin van de Conventie van Genève en indien niet, of dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming (“De Vreemdelingenwet. Een praktische handleiding”, Dienst Rechtsbescherming Foyer, updated april 2013, p. 15.) .

Dat verwerende partij het asielrelaas van verzoeker niet ten gronde heeft geanalyseerd bij de beoordeling ervan en een subjectieve interpretatie van de feiten geeft.

Dat het document “Beyond proof. Credibility Assessment in EU Asylum System” van het UNHCR en de Europees Unie beoordeelt, m.b.t tot de vragen die te maken hebben met het algemene kennis van een asielzoeker, dat “ An over-reliance on such questioning becomes problematic when it takes place at the expense of due consideration of other information that may confirm or support the applicant's account and/or eliciting information on the relevant facts. The credibility assessment must be based on the entirety of the available relevant information as submitted by the applicant and as gathered by the determining authority by its own means. The assessment of credibility of an asserted fact is flawed if it is carried out solely with reference to an assessment of the applicant's responses to “gerenal knowledge” questions. This is the case if it ignores, for instance, reliable documentary or other evidence that bears on the fact” (UNHCR, European Refugee Fund of the European Commission, Beyond proof. Credibility Assessment in EU Asylum System, p. 25

Dat verwerende partij niet kan ontkennen dat de informatie die verzoeker heeft bijgebracht gedurende het gehoor op het CGVS consequent was, bepaalde tegenstrijdigheden met het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken perfect te verklaren zijn en weinig relevant zijn en verzoeker zijn relaas wel voldoende details bevatte om zijn herkomst te bewijzen en zijn vermelde problemen.

Dat, ten gevolge, de bestreden beslissing niet gegrond is op de juiste motieven .

Dat verwerende partij de plicht heeft om zowel in rechte, als in feite, haar beslissingen draagkrachtig te motiveren doch ook een grondig onderzoek te voeren.

Dat omwille de bovenstaande opmerkingen, dit niet het geval is in casu nu het zich beperkt tot een subjectieve beoordeling.

Dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt alsook de beginselen van behoorlijk bestuur en de schending van het redelijkheids-en zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden .

Overwegende dat de bestreden beslissing meldt in haar motivering dat de verklaringen van verzoeker die de rechtstreekse aanleiding vormen van zijn vlucht naar België, weinig geloofwaardig zouden zijn nu er incoherenties zouden bestaan op verschillende punten met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken of dat bepaalde verklaringen weinig doorleefd zouden zijn.

Dat ten gevolge, verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen.

Dat verzoeker de bestreden beslissing betwist en wenst te benadrukken dat hij wel degelijk alle zaken voldoende heeft verduidelijkt en er van tegenstrijdigheden of ongeloofwaardigheid geen sprake is zoals hierna blijkt:

Het CGVS verwijst hierbij naar de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker stelde omtrent zijn vluchtrelaas voor het CGVS het volgende :

Verzoeker gaat nader in op de verschillende punten van de bestreden motivering:

Als eerste punt in haar motivering verwijst het CGVS naar het argument dat er geen geloof zou kunnen worden gehecht aan het beweerde verblijf van verzoeker in het dorp Tamas in Afghanistan voor zijn vertrek.

Verzoeker brengt nochtans voldoende elementen aan die zijn verblijf in Tamas aantonen kort voor zijn vertrek uit Afghanistan als zijnde zijn laatste verblijfplaats in dat land.

Het CGVS verwijst hierbij verder ten onrechte naar het gegeven dat verzoeker bij zijn aankomst bij DVZ als leeftijd 16 jaar heeft opgegeven waar volgens de resultaten van het medisch onderzoek nadien zou zijn aangetoond dat verzoeker de leeftijd van 20 jaar had.

Het CGVS houdt hierbij geen rekening met het gegeven dat verzoeker zijn leeftijd kent via de informatie die zijn moeder hem verschaftte.

Het CGVS houdt evenmin rekening met het gegeven dat er geen akten burgerlijke stand worden opgesteld in Afghanistan en er praktisch geen registratie van geboorten van kinderen plaatsvindt.

Wanneer verzoeker zijn leeftijd heeft opgegeven en geboortedatum op DVZ (nadien bevestigd op CGVS) is dat deze die hem werd meegedeeld.

Hieruit afleiden dat verzoeker zijn verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn, is volstrekt onjuist en dan wordt een motivering gegeven zonder rekening te houden met de concrete omstandigheden van het leven of de situatie van verzoeker..

Als tweede element houdt het CGVS voor dat er tegenstrijdigheden zouden zijn in de verklaringen van verzoeker bij het DVZ en deze nadien afgelegd op het CGVS.

Het gehoor op het CGVS dient echter om onduidelijkheden weg te werken en bepaalde onjuistheden recht te zetten.

Verzoeker is formeel en bevestigde duidelijk voor het CGVS dat hij geboren is in het dorp Kampiras en niet in het dorp Tamas.

De verwarring die uiteindelijk is gerezen, is waarschijnlijk gerelateerd aan het feit dat verzoeker wel kort voor zijn vertrek in Tamas woonde en niet in zijn geboortedorp Kampiras.

Verzoeker herhaalt zeer duidelijk op de leeftijd van 8 jaar te zijn verhuisd van het dorp Kampiras naar Tamas.

De moeder van conculant was dan ook aanvankelijk woonachtig in het dorp Kampiras maar verblijft nu bij de oom van verzoeker in Tamas.

De verklaringen die verzoeker aflegt over de plaats Tamas zijn ook van die aard dat er geen twijfel over kan bestaan dat verzoeker uit dit dorp het laatst afkomstig is.

De vooringenomenheid van het CGVS en het zich vastpinnen op de verklaringen voor DVZ afgelegd die nadien worden rechtgezet of verduidelijkt, zijn duidelijk in strijd met de onderzoeksverplichting die op het CGVS rust.

Het CGVS gaat ook volledig voorbij aan het zeer korte tijdsbestek dat gehoren bij DVZ duren en het feit dat verzoeker ook zeer angstig was bij zijn binnenkomst in België over wat er allemaal gebeurde.

Wanneer er zogenaamde tegenstrijdigheden zijn opgedoken die echter nadien volledig werden rechtgezet, dient men de juiste verklaringen van verzoeker op CGVS grondig onderzoeken.

Als derde argument houdt het CGVS voor dat verzoeker zijn verklaringen omtrent zijn leven in het dorp Tamas gelegen in de provincie Baglan niet zouden kunnen overtuigen.

Zo verwijst men naar de verklaringen van verzoeker over mogelijke ziektes bij geiten en het gebrek aan medicatie om deze te genezen zoals verzoeker verklaarde.

Het CGVS stelt dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker geen kennis heeft (namen) van mogelijke ziektes bij geiten en dat het onmogelijk is dat er geen medicatie voor ziektes bij de geiten zou voorhanden zijn.

Verzoeker merkte reeds op gedurende het gehoor dat de geiten die mogelijks ziek waren en symptomen van ziekte vertoonden, onmiddellijk werden geslacht.

Er wordt niet gewacht tot de geiten zodanig ziek zijn geworden om behandelingen te zoeken.

Verder is het voor verzoeker onbegrijpelijk dat het CGVS geen geloof hecht aan zijn verklaringen omtrent het gebrek aan medicatie voor geiten in deze regio waar zelf bovendien voor de mensen geen medicatie of nauwelijks medicatie te verkrijgen is bij ziekte van mensen.

Wanneer er geen medicatie voldoende is voor mensen, in welke mate kan dan worden verwacht dat voldoende medicatie aanwezig is voor de dieren?

Het CGVS houdt ook met dergelijk element opnieuw geen rekening om verder te stellen dat de verklaringen van verzoeker weinig doorleefd kunnen worden genoemd.

Het CGVS stelt dat het onmogelijk is dat verzoeker als landbouwer geen kennis had van de cultivatie van tarwe zoals zijn familie verbouwde.

In welke mate en waarom de verklaring van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn met name dat hij zijn familie niet op de akker diende te helpen, wordt niet bewezen door het CGVS.

Verzoeker verwijst ook naar zijn eerdere verklaringen omtrent zijn minderjarige leeftijd meegedeeld door zijn moeder.

Ook wat betreft de frekwentie van het bezoek aan het dorp Kampirak, stelt het CGVS opnieuw dat verzoeker hierover ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd.

Het is in ieder geval duidelijk dat de frekwentie van bezoeken in hoofde van verzoeker aan Kampiras enkel maar gering kan zijn geweest.

Verder houdt het CGVS zoals blijkt uit de verklaringen van verzoeker onvoldoende rekening met zijn beperkte kennis en scholingsgraad waar verzoeker zelf ongeletterd is.

Het CGVS verwacht teveel van verzoeker in zijn gehoor wat voor verzoeker duidelijk niet evident is nu verzoeker reeds heeft aangegeven dat zijn voornaamste taak erin bestond om de geiten te hoeden.

Dit maakte ook dat verzoeker en ook zijn familie eerder geïsoleerd leefden zelf binnen het dorp Tamas.

Als vierde argument baseert het CGVS zich op de zogenaamde beperkte kennis van verzoeker over zijn dorp Tamas en de districten Doshi en Dahana-e Ghorī die ontoereikend zou zijn.

In het bijzonder als wordt gekeken naar de motivering van het CGVS op dit punt, ziet men dat verzoeker vragen wordt gesteld over concrete personen binnen die regio actief zoals het districtshoofd,...

Het CGVS gaat opnieuw volledig voorbij aan het element dat de scholingsgraad van verzoeker zeer beperkt is en bovendien verzoeker ook duidelijk heeft aangegeven dat hij ongeletterd is.

Wanneer verzoeker daarentegen omtrent bepaalde geografische gegevens wel nauwkeurig kan antwoorden vb districten die grenzen aan het district Doshi, is het opmerkelijk dat dit ook weer niet goed is voor het CGVS nu zij besluiten dat deze kennis een ingestudeerd karakter zou hebben nu verzoeker niet de districten kent die grenzen aan Dahana-e Ghorī.

Dergelijk uitgangspunt is ongefundeerd en houdt opnieuw in dat er een sterke vooringenomenheid blijkt zonder de concrete situatie van verzoeker in rekening te brengen.

Wat betreft het niet in bezit zijn van documenten of stukken, is dit geen element dat het CGVS kan eisen.

Verzoeker is in allerijl vertrokken. Van een grondige voorbereiding voor zijn vertrek was er zeker in hoofde van verzoeker geen sprake.

Verzoeker heeft zijn taskara duidelijk kwijt gespeeld in zijn vlucht naar België.

Het CGVS gaat dan ook ten onrechte in op de kleine details terwijl de essentie en de belangrijkste problemen van verzoeker op de achtergrond worden geschoven.

Dat omwille al de bovenstaande redenen, de bestreden beslissing is niet daadkrachtig gemotiveerd . Dat verwerende partij haar motiveringsplicht schendt . Dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden . Dat de internationale bescherming aan verzoeker toegekend moet worden .

III.2. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming

Overwegende dat de vreemdelingenwet bepaalt dat de subsidiaire beschermingsstatus toegekend wordt aan een asielzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en geen beroep kan doen op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, maar dat er ten zijn aanzien zwaarwegende gronden bestaan van een reëel risico zou lopen op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst . Dat artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet beschouwt als "ernstige schade" : - Doodstraf of executie, - Foltering of onmenselijke vernederende behandeling of bestraffing, - Ernstige bedreiging van het leven of

de persoon van een burger als gevolg van een willekeurig geweld in het geval van internationaal of binnenlands gewapend conflict

Dat verwerende partij deze elementen niet eens heeft onderzocht zich enkel baserend op de ongeloofwaardigheid van de herkomst en verblijf van verzoeker.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus wordt ten onrechte dan ook gesteld door het CGVS dat verzoeker niet aannemelijk zou hebben gemaakt afkomstig te zijn uit Tamas zijn verblijfplaats juist voor zijn vertrek.

Verzoeker merkt op dat beide dorpen waarover bij het CGVS blijkbaar verwarring bestaat, nl Tamas en Kampirak vlakbij elkaar liggen.

Als er een beoordeling moet gebeuren over het veiligheidsrisico voor verzoeker voor deze regio, kan er ook weinig discussie zijn.

Het is opmerkelijk dat het CGVS in het geval van verzoeker absoluut tekort komt aan haar motiveringsverplichting en het noodzakelijk onderzoek naar het risico voor deze regio.

Het CGVS doet geen enkel onderzoek of analyse naar de concrete veiligheidsincidenten in deze regio van verzoeker enkel stellende dat verzoeker niet aannemelijk zou maken uit deze regio afkomstig te zijn.

Overwegende dat aangezien tegenpartij over een zekere appreciatiemarge beschikt, ze verplicht is haar beslissingen zowel in feite als in rechte draagkrachtig te motiveren .

Dat naast het feit dat er geen enkele twijfel is over de regio van afkomst van verzoekers land van herkomst – quod non – verwerende partij niet ontslaat van zijn plicht om zowel de algemene veiligheidssituatie en bestaan van een willekeurig geweld, alsook de risico tot het ondergaan van een ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, ten gronde te analyseren . Dat verwerende partij niet is toegestaan om elk vorm van bescherming te weigeren omwille een beweerd onwaarheid of zekere contradicties in het relaas van verzoeker (die overigens allen worden weerlegd) Dat, in casu, het Commissariaat overtuigd is van de Afghaanse nationaliteit van verzoeker .

Dat het Commissariaat de reële onveiligheidssituatie in Afghanistan kent en niet kan betwisten .

Dat deze overigens blijkt uit de volgende gegevens waarbij recente informatie kan worden teruggevonden over de provincie Baghlan :

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2016/11/15/algemeenambtsbericht-afghanistan>

Baghlan Baghlan is voor de Taliban een strategische provincie in het noorden. De laatste twee jaar heeft de Taliban aanzienlijke winsten geboekt in Baghlan. Tussen april en mei 2016 namen de Taliban controle over de gebieden Dand-e Shahabuddin, Dand-e Ghorib200 en Shahr-e Naw in het district Pul-e Khumri. Deze gebieden sluiten de toegang af naar de hoofdweg van Pul-e Khumri naar de provincie Kunduz. Er is ook een grote Taliban aanwezigheid in het gebied Surkh Kotal in Pul-e Khumri District, waar de ringweg tussen de provinciehoofdsteden van Baghlan en Balkh loopt. In mei 2016 installeerde de Taliban een checkpoint langs de snelweg om auto's te kunnen stoppen en controleren op ANDSF-leden. Ook de districten Baghlan-e-Jadid, Burkah en Doshi zouden bijna geheel in handen van de Taliban zijn. De veiligheid van de 194 Vertrouwelijke bronnen; AAN, Airstrike on a hospital in Kunduz: claims of a war crime, 7 oktober 2015; BBC News, Kunduz: Afghan MSF hospital strike a mistake, says US, 7 oktober 2015; MSF, Initial MSF internal review: Attack on Kunduz trauma centre, Afghanistan, november 2015; The Washington Times, MSF: US payments to victims of Kunduz hospital bombing inadequate 'sorry money', 26 februari 2016; AAN, The 2015 insurgency in the north: the fall and recapture of Kunduz, 16 oktober 2015. 195 ISW, Afghanistan partial threat assessment, 30 juni 2016; Tolo-news, Probe finds Taliban outnumber security forces in Kunduz, 13 juni 2016; Al Jazeera, Fighting rages as Taliban attacks Afghanistan's Kunduz, 21 juli 2016; AAN, The 2016 insurgency in the North: Beyond Kunduz city – lessons (not taken) from the Taleban takeover, 30 januari 2016; vertrouwelijke bron. 196 De Taliban hebben in bijna alle provincies een eigen schaduwgouverneur, die onderdeel uitmaakt van een parallel

bestuurssysteem van de Taliban. 197 Khaama Press, Taliban shadow governor for Kunduz likely killed in US drone strike, 18 augustus 2016. 198 The New York Times, Embolded Taliban overrun parts of Kunduz and taunt Afghan forces, 3 oktober 2016; The New York Times, Afghan forces, their numbers dwindling sharply, face a resurgent Taliban, 12 oktober 2016; Al Jazeera, Taliban storm into Afghanistan's Kunduz, 3 oktober 2016; The New York Times, Afghan forces push Taliban out of Kunduz center, officials say, 4 oktober 2016. 199 UNAMA, Afghanistan annual report 2015 Protection of civilians in armed conflict, februari 2016; UNAMA, Afghanistan midyear report 2016 Protection of civilians in armed conflict, februari 2016. 200 Dit gebied is strategisch gelegen en meerdere malen betwist. In september 2015 veroverde de Taliban het gebied en behield het vijf maanden, waarna de ANSF in een operatie in januari 2016 het gebied in maart 2016 overnam. Toen de ANSF de volgende dag de verantwoordelijkheid voor de veiligheid overdroeg aan de ALP, hadden de Taliban het gebied weer binnen een dag terugveroverd. Veel ALP-leden sloten zich aan bij de Taliban, anderen legden hun wapens neer. AAN, Taleban in the north: gaining ground along the ring road in Baghlan, 15 augustus 2016. Algemeen Ambtsbericht Afghanistan november 2016 42 provinciale hoofdstad Pul-e Khumri zou in gevaar zijn. Behalve de Taliban zorgen ook andere militaire groepen, waaronder informele pro-overheidstroepen en de ALP, voor onrust in de provincie. Daarnaast is de snelweg tussen Mazar-i-Sharif en Kaboel met regelmaat het strijdtoneel tussen de Taliban en de ANDSF. De gevechten in en rondom bewoonde centra zorgden voor veel slachtoffers onder de bevolking, evenals vernieling van eigendom, mindere toegang tot sociale voorzieningen en ontheemding. Een aantal scholen in Baghlan (maar ook in andere provincies) wordt gebruikt voor militaire doeleinden (door zowel pro-overheidstroepen als de Taliban), waardoor veel kinderen niet naar school kunnen. 201 Begin juni waren er meer dan 32.500 mensen ontheemd als gevolg van gevechten in de Dand-e Shahabuddin en Dand-e Ghor districts.

Dat verwerende partij haar weigering tot het toekennen van de subsidiaire statuut dan ook niet draagkrachtig motiveert .

Dat verwerende partij haar appreciatie marge overschrijdt. Dat verwerende partij haar motiveringsplicht schendt. Dat voor al die redenen, de bestreden beslissing vernietigd moet worden en de subsidiaire bescherming aan verzoeker toegekend moet worden."

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke

redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Kampirak gelegen in het district Danahe-i-Ghori in de provincie Baghlan. De verzoekende partij geeft aan dat ze op jonge leeftijd verhuisde naar het dorp Tamas, gelegen op de grens met het district Doshi. In dit dorp woonde de verzoekende partij tot aan haar vertrek uit Afghanistan. De verzoekende partij verklaart ook Ismaili te zijn. De verzoekende partij vervolgt dat zij in het dagelijks leven een geitenboer was, dat ze daarnaast ook naar de moskee ging er studeerde met een mullah. In de moskee werd de verzoekende partij gecontacteerd door twee leden van de taliban om aan de jihad mee te doen. De verzoekende partij zou geantwoord hebben dat ze dit diende te bespreken met haar familie. Toen de verzoekende partij dit aan haar vader vertelde gaf hij aan dat hij dit zou oplossen. Tien dagen voor verzoekers vertrek uit Afghanistan werd hij vermoord. Zes dagen later eiste de taliban via een brief dat de verzoekende partij zou deelnemen aan de jihad. Hierop regelde de oom van de verzoekende partij haar vlucht uit Afghanistan.

In casu hecht de verwerende partij geen geloof aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Tamas gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing. Evenmin wordt geloof gehecht aan verzoekers profiel van geitenboer.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke

kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofdte van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing geen documenten bijgebracht. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart sinds jonge leeftijd tot aan haar vertrek uit Afghanistan in het najaar van 2015 in het dorp Tamas, gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan, heeft gewoond, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerdte regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen eenduidige verklaringen afgelegd heeft omtrent haar geboorteplaats en de plaatsen waar zij gewoond heeft voor haar vertrek uit Afghanistan. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *“Zo verklaart u op de DVZ geboren te zijn in het dorp Tamas (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1; Verklaring DVZ, p.4 vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaart u dan plots geboren te zijn in het dorp Kampirak (CGVS gehoorverslag 1, p.5). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd beweert u niet gezegd te hebben dat u was geboren in Tamas. U herhaalt dat u geboren bent in het dorp Kampirak (CGVS 1, p.6). Ook over de plaatsen waar u hebt gewoond in Afghanistan legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u op de DVZ van geboorte tot vertrek in Tamas te hebben gewoond (Verklaring DVZ, p.4 vraag 10). Op het Commissariaat-generaal verklaart u plots op 8-jarige leeftijd van Kampirak naar Tamas te zijn verhuisd (CGVS 1, p.6). Opmerkelijk is dat u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal plots beweert op 12-jarige leeftijd te zijn verhuisd van Kampirak naar Tamas (CGVS gehoorverslag 2, p.25). Daarenboven verklaart u op de DVZ dat uw moeder in Kampirak woont (Verklaring DVZ, p.5 vraag 13A), terwijl u op het CGVS verklaart dat uw moeder bij uw oom in Tamas verblijft (CGVS 1, p.24).”* In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient om onduidelijkheden weg te werken en bepaalde onjuistheden recht te zetten. De verzoekende partij vervolgt dat zij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd heeft dat zij in Kampirak geboren is. Op achtjarige leeftijd is de verzoekende partij verhuisd naar het dorp Tamas. Verzoekers moeder zou ook woonachtig zijn bij verzoekers oom in Tamas. De verzoekende partij gaat eraan voorbij dat zij tweemaal voor het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaard heeft dat zij in het dorp Tamas geboren is en daar gewoond heeft tot aan haar vertrek uit Afghanistan. Beiden documenten werden door de verzoekende partij ondertekend. Daarenboven heeft de verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet spontaan aangegeven dat de verklaringen in de voorafgaande gehoren foutief was. Het is pas nadat de verzoekende partij hiermee geconfronteerd werd, dat ze aangeeft dat ze nooit verklaard heeft in Tamas geboren te zijn. Voorts zijn de verklaringen van de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal evenmin eenduidig. Enerzijds heeft de verzoekende partij verklaard dat zij op achtjarige leeftijd van Kampirak naar Tamas verhuisd is (gehoorverslag 20 maart 2017, p.6). Anderzijds heeft de verzoekende partij verklaard dat zij op twaalfjarige leeftijd verhuisd is van Kampirak naar Tamas (gehoorverslag 25 september 2017, p.25). Ook omtrent de huidige verblijfplaats van haar moeder heeft de verzoekende partij wisselende verklaringen afgelegd. *In casu* kan er redelijkerwijze verwacht worden dat de verzoekende partij omtrent haar geboorteplaatsen en verblijfplaatsen voor haar vertrek uit Afghanistan

eenduidige verklaringen overheen de verschillende gehoren kan afleggen. Door in het verzoekschrift één bepaalde versie te kiezen, weerlegt de verzoekende partij bovenvermelde pertinente motieven niet.

In dit verband wijst de Raad er ook op dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat: *“Tevens legt u tegenstrijdige verklaringen af over hoe vaak u het nabijgelegen dorp Kampirak bezocht. Zo verklaart u tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal Kampirak maar één keer te hebben bezocht sinds u daar weg trok op 8-jarige leeftijd. U verklaart deze eigenaardigheid door te stellen dat u bang was van de Tajieken die daar woonden. U werd er daarna op gewezen dat er ook veel Hazara’s in Kampirak wonen en gewezen op uw bewering dat uw grootmoeder daar woont. U werd op het bevreemdende karakter gewezen van het feit dat u beweert daar maar één keer te zijn geweest. Als reactie hierop verklaart u dat de jongens daar anders waren dan in uw gebied. U verklaart dat u er daarom niet terug ging. U werd nogmaals op het bevreemdende karakter hiervan gewezen aangezien Tamas en Kampirak erg dicht bij elkaar zijn gelegen. Als reactie gaat u akkoord met het feit dat de dorpen dicht bij elkaar liggen. U herhaalt echter dat u niet ging aangezien u bang was. U kan zeggen dat de afstand tussen de dorpen ongeveer 15 minuten met de auto was en ongeveer 30 minuten te voet. Aangezien u beweert te behoren tot de Ismaili geloofsgemeenschap werd u de vraag gesteld waar u dan ging bidden indien u niet naar de Jamat Khana in Kampirak ging (aangezien u beweert dat er geen Jamat Khana in Tamas gelegen is). Als reactie hierop verklaart u dat u niet gebeden hebt toen u daar was. U beweert niet goed opgeleid te zijn in verband met uw Ismaili geloof aangezien u niet veel naar de Jamat Khana ging. U voegt toe dat uw moeder thuis bad. U werd er daarna op gewezen dat religie erg belangrijk is in dergelijke kleine dorpen zoals Tamas. U werd gevraagd uit te leggen waarom u niet actief bezig was met uw geloof. Als reactie hierop verklaart u wel religieus te zijn. U voegt echter toe dat u ongeletterd bent en opgroeide met de dieren (CGVS 1, p.13-14). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaart u plots elk jaar op de verjaardag van Agha Khan naar de Jamat Khana te zijn gegaan in Kampirak. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd verklaart u dat u 12 jaar was toen u van Kampirak naar Tamas verhuisde. Een verklaring die, zoals hierboven uiteengezet, tegenstrijdig is aan uw eerdere bewering op 8-jarige leeftijd te zijn verhuisd (CGVS 2, p.24-25).”* Door te stellen in het verzoekschrift dat haar bezoeken aan het dorp Kampirak enkel maar gering geweest zijn, weerlegt de verzoekende partij op generlei wijze de bovenstaande motieven. Des te meer nu de verzoekende partij niet weerlegt dat religie in dergelijke kleine dorpen zoals Tamas belangrijk is. Voorts gaat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voorbij aan het gegeven dat zij geen eenduidige verklaringen afgelegd heeft op beide gehoren op het Commissariaat-generaal. Tijdens het tweede gehoor heeft de verzoekende partij immers verklaard dat ze elk jaar op de verjaardag van Agha Khan naar de Jamat Khana te zijn gegaan in Kampirak (gehoorverslag 25 september 2017, p.24-25).

In navolging van de verwerende partij oordeelt de Raad ook dat de kennis van de verzoekende partij omtrent haar kennis van het dorp Tamas en de districten Doshi en Dahana-e Ghorī ontoereikend is.

Ten eerste weerlegt de verzoekende partij op generlei wijze de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die betrekking hebben op verzoekers directe leefwereld: *“U verklaart daarenboven dat er een aantal Tajieken in het dorp Tamas wonen. Wanneer u wordt gevraagd welke van deze mensen u persoonlijk kent kan u maar één naam noemen. Wanneer u wordt gevraagd of u andere Tajieken kent in Tamas, antwoordt u ontkennend. Wanneer u wordt gevraagd waarom, antwoordt u dat de Tajieken leefden in een gebied genaamd Dai Kalona en dat u daar niet zou komen. U voegt toe dat u voor uw dieren zorgde in uw eigen gebied. U werd daarna de vraag gesteld of de mensen elkaar niet wat beter kenden in zo een klein dorp zoals het dorp waarin u woonde. Als reactie hierop gaat u akkoord dat de mensen elkaar kennen. U verklaart echter dat u en uw vader beide weinig contact hadden met de mensen. U voegt toe dat jullie beide geen opleiding hadden genoten en voor de dieren zorgden. U werd daarna de vraag gesteld waarom u niet veel contact had met andere mensen. Als reactie hierop verklaart u dat u geen contacten had, maar wel naar de moskee ging. U beweert bijvoorbeeld geen contact te hebben gehad met mensen die onder uw dorp woonden. U voegt toe dat u wel speelde met twee jongens die bij uw huis woonden. U voegt toe dat zij het gebied verlieten, maar dat u niet weet naar waar (CGVS 1, p.10-11). Het feit dat u maar één Tajieks persoon kan geven in uw dorp is bevreemdend. De verklaringen die u hiervoor geeft kunnen allerminst overtuigen.”*

Ten tweede wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: *“Daarnaast hebt u een erg beperkte kennis van de Taliban in uw regio. Nochtans verklaart u dat uw gebied helemaal onder de controle staat van de Taliban (CGVS 1, p.28). Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over de Taliban in uw regio kan u zeggen dat ze mensen slaan en losgeld vragen van de mensen. Wanneer u wordt gevraagd meer te vertellen kan u zeggen dat ze jonge mensen onder dwang rekruteren. U beweert dat de Taliban mensen doden die niet naar hen luisteren. Wanneer u wordt gevraagd specifieke voorbeelden te geven van*

mensen die losgeld moesten betalen aan de Taliban en door de Taliban geslagen werden, kan u echter geen specifieke voorbeelden geven (CGVS 2, p.18-19). Wanneer u wordt gevraagd naar andere Ismaili mensen die meegenomen zijn door de Taliban, kan u zich geen namen herinneren (CGVS 2, p.29). Wanneer u wordt gevraagd waar de Taliban een sterke aanwezigheid heeft in uw regio, antwoordt u dat u hun exacte locatie en bolwerk niet kent. Wanneer u wordt gevraagd welke Taliban groepen actief zijn in uw regio verklaart u vaagweg dat de Taliban allemaal hetzelfde zijn. Wanneer u wordt gevraagd naar lokale leiders van de Taliban in uw regio beweert u er geen te kennen. Uw uiterst beperkte kennis van de Taliban in uw regio ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de streek (CGVS 2, p.18-19).” Voormeld argument van de bestreden beslissing heeft helemaal geen betrekking op details, maar op de directe leefomgeving van de verzoekende partij. In navolging van de gebrekkige kennis van de verzoekende partij omtrent de aanwezigheid van de taliban in haar voorgehouden regio van herkomst, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: “Voorts weet u niet wanneer de buitenlandse troepen de macht hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten in uw regio. Wanneer u wordt gevraagd of de mensen niet praten over zulke zaken in uw regio, antwoordt u ontkennend. U beweert dat de ouderen er niet van hielden als de jongeren bij hun zouden zitten. U voegt toe dat de ouderen zeiden dat u van Kampirak was, aangezien uw moeder van daar afkomstig is (CGVS 1, p.29). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de buitenlandse troepen in de provincie Baghlan de macht in juni 2013 overdroegen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het volgende jaar is het geweld in de provincie toegenomen. Dat u dit niet weet ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw herkomst uit de regio. U weet ook niet te zeggen van welke nationaliteit de buitenlandse troepen waren in uw provincie. Wanneer u wordt gevraagd waarom u dit niet weet en of de mensen in uw regio daar niet over spraken, antwoordt u dat er geen buitenlanders waren in de regio waar u leefde (CGVS 2, p.20). Toch blijft het opmerkelijk dat u hier niet van op de hoogte bent. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de PRT (Provincial Reconstruction Team) werkzaam was in Baghlan, onder het leiderschap van Hongarije, tussen 2006 en 2015. Wanneer u wordt gevraagd wat de PRT is moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p.19-20).” Ook van een jonge geitenboer kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij op de hoogte is van de aanwezigheid van buitenlandse troepen in zijn voorgehouden regio van herkomst.

Evenmin weerlegt de verzoekende partij de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing: “Daarenboven is uw kennis van de lokale Ismaili en Hazara gemeenschap beperkt. Zo kent u geen enkele stam of familienaam die Hazara’s gebruiken in de provincie Baghlan (CGVS 1, p.9-10). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Hazara’s in Baghlan nog steeds hun oude Hazaragi stamnamen hebben. Wanneer u wordt gevraagd waarom u geen dergelijke stam- of familienamen kent van Hazara’s in uw regio, antwoordt u dat u niet geweest bent naar andere gebieden. U beweert dat u niet naar school ging en dat u daarom deze dingen niet kan weten (CGVS 1, p.10). Deze verklaring voor uw onwetendheid kan echter weinig overtuigen. Het feit dat u geen enkele Hazara stam- of familienaam kan geven blijft dus op zijn minst bevreemdend te noemen. Daarnaast is het bevreemdend dat u als Ismaili uit Baghlan niets weet over het feit dat de volgers van Agha Khan en de volgers van Sayed Mansoor Naderi in conflict verwickeld waren in Baghlan in het verleden (CGVS 1, p.15). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat er in het verleden conflicten geweest zijn tussen de volgers van beide Ismaili leiders in de provincie Baghlan. U weet ook niet in welke gebieden Ismaili’s wonen, naast Tamas, Kampirak en de Kayan vallei. U verklaart dit door te stellen dat u dit niet weet omdat u nooit buiten uw dorp ging. Wanneer u wordt gevraagd of u daar ooit iemand over hoorde praten, antwoordt u ‘neen’ (CGVS 2, p.15).” Ook dit heeft betrekking op verzoekers leefomgeving. Om deze vragen te kunnen beantwoorden is geen schoolse kennis vereist.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: “Verder hebt u een beperkte geografische kennis van de regio. Wanneer u wordt gevraagd naar districten die grenzen aan Doshi en Dahana-e Ghorī, kan u zeggen dat Pol-e Khumri, Khenjan, Narenj en Tala Wa Barfak grenzen aan het district Doshi. Het is bevreemdend dat u de districten die grenzen aan Dahana-e Ghorī niet kent. Uw kennis van de aangrenzende districten van Doshi heeft echter een duidelijk ingestudeerd karakter aangezien u deze districten niet kan situeren ten opzichte van uw eigen district. Zo kan u over Khenjan enkel vaagweg zeggen dat het zij aan zij ligt met Doshi. Wanneer u wordt gevraagd uit te leggen langs welke kant het ligt, antwoordt u dat u dat niet weet. Ook over het district Narenj kan u enkel zeggen dat het aan de zijkant ligt en niet aan de voor- of achterkant. U weet echter niet in welke richting. U kan wel zeggen dat Salang ook in die richting zou liggen. Enkel het district Tala Wa Barfak kan u enigszins situeren. Wanneer u wordt gevraagd naar de provincies rondom Baghlan kan u zeggen dat Kunduz en Samangan grenzen aan Baghlan. Daarnaast verklaart u verkeerdelijk dat ook Salang en Badakhshan aangrenzende provincies zouden zijn. Wanneer u wordt gevraagd naar andere aangrenzende provincies, antwoordt u dat dit de aangrenzende provincies zijn. Nochtans blijkt uit informatie waarover

het CGVS beschikt dat ook Bamian, Takhar, Parwan en Pansher grenzen aan de provincie Baghlan (CGVS 2, p.16-17). Het is opmerkelijk dat u dit niet weet. Ook uw kennis van de dorpen rondom Tamas is duidelijk ingestudeerd aangezien u erg weinig kan vertellen over deze dorpen. Het dorp Sardaw kan u situeren. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u weet over het dorp Sardaw, verklaart u niets te weten over dit dorp. Wanneer u wordt gevraagd of u iets hoorde over het dorp van mensen in uw eigen dorp, antwoordt u ontkennend. Het dorp Zaymazaid kan u tevens situeren. Wanneer u wordt gevraagd wat u hebt gehoord over dit dorp antwoordt u dat u er niets over hoorde. U beweert vaagweg dat het gewoon een gebied is zoals uw regio (CGVS 1, p.31). Ook het dorp Daragak kan u situeren. Wanneer u echter wordt gevraagd of u iets meer weet over Daragak moet u echter het antwoord schuldig blijven. Ook Chaharbagh kan u situeren. U kan zeggen dat u daar 4 à 5 jaar geleden een winkel zou bezocht hebben om kookolie te kopen. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u nog kan vertellen over Chaharbagh, naast het feit dat daar een winkel gelegen is, antwoordt u dat u het niet weet. Over Lukhtoghay kan u enkel zeggen dat het een regio is waar mensen rijst cultiveren. Wanneer u wordt gevraagd dit dorp te situeren, kan u dit echter niet (CGVS 2, p.20-21). Het feit dat u over bijna geen enkel dorp rondom uw eigen dorp iets kan vertellen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio. Daarnaast kent u het verschil niet tussen Dahana-e Ghorī en Dand-e Ghorī. U kan enkel vaagweg zeggen dat Dand-e Ghorī een gebied is, maar dat u niets meer weet (CGVS 1, p.27). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Dahana-e Ghorī een district van Baghlan is, terwijl Dand-e Ghorī een Pashtun-gebied is van 60 à 70 dorpen ten noordwesten van Pol-e Khumri. Dat u dit als inwoner van de streek niet zou weten is weinig waarschijnlijk. Uit informatie waarover het CGVS beschikt ligt er een goudmijn in Qara Zaghan in het district Doshi. Wanneer u wordt gevraagd naar mijnen in Doshi district verklaart u eerst dat er geen mijn is daar. Daarna verklaart u vaagweg dat u denkt dat er een koolmijn is, ergens in de vallei. U beweert wel niet te weten waar juist in de vallei. Wanneer u wordt gevraagd of u nog iets hoorde over deze mijn in Doshi moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd of u iets anders hoorde van andere mijnen in Doshi district, antwoordt u dat u niets over andere mijnen hoorde. U voegt toe maar één keer naar Doshi te zijn gegaan (CGVS 2, p.14-15) Uw kennis van lokale incidenten kan tevens niet overtuigen. Zo kan u spontaan vertellen over een raketaanval op Kampirak (CGVS 1, p.16). Wanneer u later tijdens het gehoor wordt gevraagd naar andere incidenten in uw regio, kan u vertellen over een incident in Donbe Sarak waarbij een jongen werd overreden door een voertuig (CGVS 1, p.27). Wanneer u wordt gevraagd naar andere incidenten moet u aanvankelijk het antwoord schuldig blijven. U werd erop gewezen dat uw regio (het district Dahana-e Ghorī en het district Doshi) erg volatiel is. U werd gevraagd waarom u geen andere veiligheidsincidenten herinnert. Daarna kan u nog over één incident vertellen waarbij een persoon genaamd Rasoul Khan vermoord werd in Dahana-e Ghorī. Wanneer u wordt gevraagd of u andere incidenten herinnert, antwoordt u 'neen'. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowel Doshi als Dahana-e Ghorī erg volatiele districten zijn, met een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten. Aangezien u beweert uw hele leven op de grens tussen deze twee districten te hebben gewoond, ondermijnt het feit dat u maar drie incidenten kan noemen sterk de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de streek (CGVS 1, p.27-28)."

De Raad benadrukt dat het in beginsel aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, waartoe hij echter in gebreke blijft. De verzoekende partij doet met haar betoog immers geen enkele afbreuk aan bovenstaande motieven van de bestreden beslissing waarop de verwerende partij zich steunt om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden regio van herkomst. De verzoekende partij slaagt er middels haar verzoekschrift niet in om bovenstaande vaststelling te verklaren of in een ander daglicht te plaatsen. De verzoekende partij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de verwerende partij, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De verzoekende partij onderneemt aldus geen ernstige poging om de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

De Raad kan, in navolging van de verwerende partij, na grondige lezing van het administratief dossier – het geheel aan documenten, verklaringen en landeninformatie in acht genomen – geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Tamas gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan.

Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

- “a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij deze motieven niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Afghanistan zou hebben gekend.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het dorp Tamas gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij

een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar de verzoekende partij betoogt dat er slechts verwarring bestaat tussen Tamas en Kampirak en dat beide dorpen niet ver van mekaar liggen, gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit haar voorgehouden regio van herkomst. Bijgevolg dient er evenmin een onderzoek naar artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet te gebeuren.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig gehandeld heeft in het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming, moet worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij tweemaal door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens deze gehoren kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. Betreffende de verwijzing naar artikel 3 van het EVRM, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij, naast de hoger ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS